

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen

(2001/C 240 E/13)

COM(2001) 127 def. — 2001/0074(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 13 maart 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, punten 3 en 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid is in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bepaald dat enerzijds maatregelen moeten worden aangenomen die erop zijn gericht het vrije verkeer van personen te waarborgen, in samenhang met begeleidende maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie, en anderzijds maatregelen op het gebied van asiel, immigratie en de bescherming van de rechten van onderdanen van derde landen.
- (2) Artikel 63, punt 3, van het Verdrag bepaalt dat de Raad maatregelen aanneemt inzake immigratiebeleid. In artikel 63, punt 3, onder a), is met name bepaald dat de Raad maatregelen aanneemt op het gebied van de voorwaarden voor toegang en verblijf en normen voor de procedures voor de afgifte van langlopende verblijfstitels.
- (3) Tijdens de buitengewone bijeenkomst in Tampere van 15 en 16 oktober 1999 heeft de Europese Raad verklaard dat de juridische status van onderdanen van derde landen meer in overeenstemming moet worden gebracht met die van de onderdanen van de lidstaten, en dat iemand die gedurende een nader te bepalen periode legaal in een lidstaat heeft verbleven en een vergunning tot langdurig verblijf heeft, in deze lidstaat een aantal uniforme rechten zou moeten verkrijgen die zo dicht mogelijk bij de rechten van EU-burgers liggen.
- (4) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend.
- (5) De integratie van onderdanen van derde landen die duurzaam in een lidstaat zijn gevestigd is van wezenlijk belang voor de bevordering van de economische en sociale samenhang, een fundamentele doelstelling van de Gemeenschap, die is verwoord in artikel 2 en artikel 3, lid 1, onder k) van het Verdrag.
- (6) Het belangrijkste criterium voor de verwerving van de status van langdurig ingezetene is de duur van het verblijf op het grondgebied van een lidstaat. Het moet gaan om een langdurig en ononderbroken verblijf, waaruit blijkt dat de betrokkene sterke banden met het land heeft gekregen. Daarbij moet een zekere flexibiliteit mogelijk zijn om rekening te houden met omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat de betrokkene het grondgebied van de lidstaat tijdelijk verlaat.
- (7) Om de status van langdurig ingezetene te verkrijgen, moeten onderdanen van derde landen aantonen dat zij over voldoende inkomsten en een ziektekostenverzekering beschikken, om te voorkomen dat zij ten laste komen van de lidstaat. Het vereiste niveau van deze inkomsten mag niet onevenredig hoog zijn en moet voor alle lidstaten vergelijkbaar zijn; een andere voorwaarde voor het verkrijgen van de status is dat de betrokkene geen bedreiging mag vormen voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid.
- (8) Er moeten procedurevoorschriften worden vastgesteld voor het onderzoeken van de aanvraag voor de status van langdurig ingezetene. Deze procedures moeten niet alleen doelmatig zijn en kunnen worden afgewikkeld naast de normale werklast van de overheidsinstanties van de lidstaten, maar ook doorzichtig en billijk zijn, om de betrokken personen voldoende rechtszekerheid te bieden.
- (9) Bij de toekenning van de status van langdurig ingezetene moet een verblijfsvergunning worden afgegeven waarmee de betrokkene gemakkelijk en onmiddellijk zijn juridische status kan aantonen. Deze verblijfsvergunning moet tevens aan strenge technische eisen voldoen, met name wat de beveiliging tegen vervalsing en namaak betreft, om misbruik in de lidstaat die de status heeft toegekend of in de lidstaten waar het recht van verblijf wordt uitgeoefend, te voorkomen.
- (10) Om effect te sorteren als instrument voor de maatschappelijke integratie van langdurig ingezetenen moet de status van langdurig ingezetene waarborgen dat de betrokkene op een groot aantal economische en sociale gebieden op dezelfde wijze wordt behandeld als burgers van de Unie.
- (11) Langdurig ingezetenen moeten maximale bescherming tegen uitzetting genieten. Deze bescherming is gebaseerd op het Gemeenschapsrecht inzake het vrije verkeer van personen en op de criteria die zijn vastgesteld in de rechtspraak van het Europese Hof voor de rechten van de mens. De bescherming tegen uitzetting houdt in dat de procedures de mogelijkheid van beroep op de rechter bieden.

- (12) Harmonisatie van de voorwaarden voor de verwerving van de status van langdurig ingezetene bevordert het wederzijdse vertrouwen tussen de lidstaten. Sommige lidstaten stellen gunstiger voorwaarden voor de afgifte van permanente verblijfstitels of verblijftitels met een onbeperkte geldigheidsduur dan deze richtlijn. De mogelijkheid om nationale bepalingen toe te passen die gunstiger zijn, wordt niet uitgesloten door het Verdrag. In het kader van deze richtlijn is het echter van belang te bepalen dat aan verblijftitels die onder gunstiger en niet-geharmoniseerde voorwaarden worden verstrekt, niet het recht van verblijf in een andere lidstaat is verbonden.
- (13) Het vaststellen van de voorwaarden waaronder onderdanen van derde landen die langdurig in een lidstaat verblijven, gebruik kunnen maken van het recht van verblijf in een andere lidstaat, draagt bij aan de totstandbrenging van de interne markt als ruimte waarin het vrije verkeer van personen is gewaarborgd. Het zou ook een belangrijke mobiliteitsfactor kunnen zijn, met name op de arbeidsmarkt van de Unie.
- (14) Langdurig ingezetenen moeten gebruik kunnen maken van het recht van verblijf in een andere lidstaat om daar te werken als werknemer of als zelfstandige, om er een studie te volgen, of om zich daar te vestigen zonder een economische activiteit uit te oefenen. Gezinsleden moeten zich samen met de langdurig ingezetene in de andere lidstaat kunnen vestigen, zodat het gezinsverband blijft gehandhaafd en de uitoefening van het recht van verblijf voor langdurig ingezetenen niet wordt belemmerd. Voor de uitoefening van het recht van verblijf moeten voorwaarden gelden die vergelijkbaar zijn met de voorwaarden die gelden voor burgers van de Unie die gebruik maken van hun recht van vrij verkeer.
- (15) De lidstaat waarin de langdurig ingezetene zijn recht van verblijf wil uitoefenen, moet kunnen nagaan of de betrokkene voldoet aan de voorwaarden waaraan een verblijf op zijn grondgebied is gebonden. Bovendien moet deze lidstaat kunnen nagaan of de betrokkene geen bedreiging vormt voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de volksgezondheid.
- (16) Er moeten procedurevoorschriften worden vastgesteld voor het onderzoek van het verzoek om een verblijfstitel van langdurig ingezetenen in een andere lidstaat. Deze procedures moeten niet alleen doelmatig zijn en kunnen worden afgewikkeld naast de normale werklust van de overheidsinstanties van de lidstaten, maar ook doorzichtig en billijk zijn, om de betrokkenen voldoende rechtszekerheid te bieden. Zij moeten niet worden gebruikt als middel om de uitoefening van het recht van verblijf door de rechthebbenden te belemmeren.
- (17) Om ervoor te zorgen dat het recht van verblijf geen dode letter wordt, moeten langdurig ingezetenen in de tweede lidstaat dezelfde rechten genieten als in de lidstaat waarin zij de status hebben verworven. Het recht op sociale bijstand moet van dit beginsel worden uitgezonderd, teneinde te voorkomen dat de betrokkenen ten laste komen van de lidstaat waar zij hun recht van verblijf uitoefenen. De rechten die de betrokkenen in de tweede lidstaat genieten, moeten vergelijkbaar zijn met die van de burgers van de Unie die gebruik maken van hun recht van vrij verkeer.
- (18) Langdurig ingezetenen moeten na een overgangperiode de mogelijkheid hebben zich definitief in de lidstaat te vestigen waar zij hun recht van verblijf uitoefenen, teneinde daar alle rechten te genieten, met inbegrip van het recht op sociale bijstand. Het is zowel in het belang van de betrokkenen als in het belang van de eerste en tweede lidstaat dat deze overgangperiode niet buitensporig lang is en dat langdurig ingezetenen na afloop van deze periode de status van langdurig ingezetene kunnen verkrijgen in de tweede lidstaat, hetgeen meebrengt dat deze status in de eerste lidstaat wordt ingetrokken.
- (19) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kunnen de doelstellingen van het voorgenomen optreden, te weten de vaststelling van de voorwaarden voor de verlening en de intrekking van de status van langdurig ingezetene, de vaststelling van de rechten die daaraan zijn verbonden, en de vaststelling van de voorwaarden waaronder langdurig ingezetenen gebruik kunnen maken van hun recht van verblijf in de andere lidstaten, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kunnen zij derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn beperkt zich tot het vereiste minimum om deze doelstellingen te verwezenlijken, en gaat niet verder dan hiertoe nodig is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft ten doel:

- a) de voorwaarden vast te stellen waaronder een lidstaat aan onderdanen van derde landen die legaal op zijn grondgebied verblijven de status van langdurig ingezetene kan toekennen, of deze status kan intrekken, en te bepalen welke rechten aan deze status zijn verbonden, en
- b) de voorwaarden vast te stellen waaronder onderdanen van derde landen die de status van langdurig ingezetene bezitten, het recht hebben om te verblijven in een andere lidstaat dan die welke de status aan hen heeft toegekend.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „onderdaan van een derde land”: eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag;
- b) „langdurig ingezetene”: iedere onderdaan van een derde land die de in artikel 8 bedoelde status van langdurig ingezetene bezit;
- c) „eerste lidstaat”: de lidstaat die de status van langdurig ingezetene heeft toegekend aan de betrokken onderdaan van een derde land;
- d) „tweede lidstaat”: de lidstaat waarin de betrokken onderdaan van een derde land zijn recht van verblijf uitoefent, niet zijnde de lidstaat die hem als eerste de status van langdurig ingezetene heeft toegekend;
- e) „gezinsleden”: de echtgenoot of partner en de minderjarige kinderen van de langdurig ingezetene, alsmede de bloedverwanten in opgaande lijn en de meerderjarige kinderen te zijnen laste die zijn toegelaten tot de betrokken lidstaat en aldaar verblijven overeenkomstig Richtlijn . . ./EG van de Raad inzake het recht op gezinshereniging ⁽¹⁾; overeenkomstig artikel 4 van die richtlijn worden gezinsleden van burgers van de Unie gedefinieerd overeenkomstig het Gemeenschapsrecht inzake het vrije verkeer van personen;
- f) „vluchteling”: iedere onderdaan van een derde land die in het bezit is van de vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;
- g) „EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen”: verblijfstitel die door de betrokken lidstaat wordt afgegeven bij de toekenning van de status van langdurig ingezetene.

Artikel 3

Werkingsfeer

1. Deze richtlijn is van toepassing op onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op onderdanen van derde landen die:
 - a) toestemming hebben in een lidstaat te verblijven uit hoofde van een tijdelijke bescherming of op diezelfde grond toestemming om aldaar te verblijven hebben aangevraagd en een beslissing over hun status afwachten;
 - b) toestemming hebben in een lidstaat te verblijven uit hoofde van subsidiaire vormen van bescherming, overeenkomstig internationale verplichtingen, nationale wetgevingen of de

praktijk van de lidstaten, of die op diezelfde grond toestemming om aldaar te verblijven hebben aangevraagd en een beslissing over hun status afwachten;

- c) een verzoek om erkenning als vluchteling hebben ingediend waarover nog geen definitieve beslissing is gegeven;
 - d) in een lidstaat verblijven voor een studie, met uitzondering van studenten in de promotiefase, of om er een beroepsopleiding te volgen, of er verblijven als au pair of als seizoenarbeider, of als gedetacheerd werknemer van een dienstverlener in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening, of als verlener van grensoverschrijdende diensten;
 - e) een juridische status hebben die valt onder de bepalingen van het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer van 1961, het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen van 1963, het Verdrag van New York inzake speciale missies van 1969, of het Verdrag van Wenen inzake de vertegenwoordiging van Staten in hun betrekkingen met internationale organisaties met een universeel karakter van 1975.
3. Onderdanen van derde landen die gezinslid zijn van een burger van de Unie die gebruik maakt van zijn recht van vrij verkeer van personen, kunnen de status van langdurig ingezetene in de lidstaat van ontvangst van de burger van de Unie pas verkrijgen nadat zij een permanente verblijfsvergunning in deze lidstaat hebben gekregen in de zin van de wetgeving inzake het vrij verkeer van personen.
4. Deze richtlijn geldt onverminderd de gunstiger bepalingen van:
- a) bilaterale of multilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap of de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en derde landen anderzijds;
 - b) het Europees Vestigingsverdrag van 13 december 1955, het Europees Sociaal Handvest van 18 oktober 1961 en het Europees Verdrag inzake de rechtspositie van migrerende werknemers van 24 november 1977.

5. Deze richtlijn geldt onverminderd de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, en uit artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van 4 november 1950.

Artikel 4

Discriminatieverbod

De lidstaten passen deze richtlijn toe zonder onderscheid te maken naar met name geslacht, ras, kleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuigingen, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, een handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

⁽¹⁾ PB L ... (COM(2000) 624 def., 10.10.2000).

HOOFDSTUK II

DE STATUS VAN LANGDURIG INGEZETENE IN EEN LIDSTAAT*Artikel 5***Verblijfsduur**

1. De lidstaten kennen de status van langdurig ingezetene toe aan onderdanen van derde landen die sedert vijf jaar legaal en ononderbroken op hun grondgebied verblijven.

2. Bij de berekening van de duur van het in lid 1 bedoelde legale en ononderbroken verblijf:

- a) worden de perioden van verblijf op het grondgebied van de lidstaat als asielzoeker of als persoon die tijdelijke bescherming geniet alleen meegerekend indien de betrokken onderdaan van een derde land vluchteling is;
- b) worden de perioden van verblijf in verband met een studie, met uitzondering van de promotiefase, voor de helft meegerekend.

3. De perioden van afwezigheid van het grondgebied van de betrokken lidstaat vormen geen onderbreking van het in lid 1 bedoelde legale en ononderbroken verblijf en worden meegerekend bij de vaststelling van duur van dat verblijf, indien zij:

- a) minder dan zes achtereenvolgende maanden duren, of
- b) verband houden met de vervulling van de militaire dienstplicht, met beroepsmatige detachering, ook als dat in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening is, met het volgen van een studie of het verrichten van onderzoek, met een ernstige ziekte, een zwangerschap of een bevalling, of
- c) verband houden met het verblijf in een tweede lidstaat als gezinslid van een langdurig ingezetene die gebruik maakt van zijn recht van verblijf op grond van deze richtlijn of van een burger van de Unie die gebruik maakt van zijn recht van vrij verkeer van personen.

4. Ononderbroken perioden van verblijf van ten minste twee jaar van een gezinslid van een burger van de Unie dat met deze burger van de Unie in een derde land heeft verbleven en binnen drie jaar naar de betrokken lidstaat is teruggekeerd, worden meegerekend bij de berekening van de in lid 1 bedoelde verblijfsduur.

*Artikel 6***Inkomsten en ziektekostenverzekering**

1. De lidstaten verlangen van onderdanen van derde landen het bewijs dat zij voor zichzelf en de gezinsleden te hunnen laste beschikken over:

- a) stabiele inkomsten die ten minste even hoog zijn als het niveau waaronder in de betrokken lidstaat sociale bijstand kan worden verstrekt. Wanneer deze bepaling niet kan wor-

den toegepast, worden de inkomsten toereikend geacht wanneer zij gelijk zijn aan het minimumniveau van het in de betrokken lidstaat door het sociaizekerheidsstelsel uitgekeerde ouderdomspensioen. Bij de beoordeling van de stabiliteit van de inkomsten wordt gekeken naar de aard en de regelmaat van deze inkomsten voordat het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene werd ingediend.

- b) een ziektekostenverzekering die alle risico's in de betrokken lidstaat dekt.

2. De in lid 1 gestelde voorwaarden gelden niet voor:

- a) vluchtelingen;
- b) onderdanen van derde landen die op het grondgebied van een lidstaat zijn geboren.

*Artikel 7***Openbare orde en binnenlandse veiligheid**

1. De lidstaten kunnen weigeren de status van langdurig ingezetene toe te kennen indien het persoonlijk gedrag van de betrokkene een actuele bedreiging voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid vormt.

2. Het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen vormt op zichzelf geen grond voor de in lid 1 bedoelde weigering. Deze kan niet op economische gronden berusten.

*Artikel 8***Verwerving van de status**

1. Om de status van langdurig ingezetene te verwerven dient de onderdaan van een derde land een verzoek in bij de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat. Het verzoek gaat vergezeld van bewijsstukken waaruit blijkt dat de betrokkene aan de in de artikelen 5 en 6 geformuleerde voorwaarden voldoet.

2. De bevoegde nationale autoriteiten behandelen het verzoek binnen zes maanden nadat het werd ingediend. Indien het verzoek niet vergezeld gaat van alle bewijsstukken waaruit moet blijken dat de aanvrager aan de in de artikelen 5 en 6 gestelde voorwaarden voldoet, stellen de bevoegde nationale autoriteiten de betrokkene daarvan in kennis en wordt hem een extra termijn verleend. De termijn van zes maanden wordt in dit geval opgeschort en begint weer te lopen op het moment dat de ontbrekende bewijsstukken worden ingediend.

3. Indien de voorwaarden van de artikelen 5 en 6 zijn vervuld en de betrokkene geen bedreiging vormt in de zin van artikel 7, kent de lidstaat de status van langdurig ingezetene toe aan de betrokken onderdaan van een derde land. Deze status is permanent, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 10.

Artikel 9

EG-Verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen

1. De lidstaten verstrekken de langdurig ingezetene een EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen. Deze vergunning is 10 jaar geldig en wordt van rechtswege verlengd zodra zij vervalt.
2. De EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen kan worden afgegeven in de vorm van een vignet of een afzonderlijk document. De vergunning wordt afgegeven volgens de voorschriften en het standaardmodel van Verordening (EG) nr. .../... van de Raad [tot invoering van een uniform model voor verblijfstitels voor onderdanen van derde landen]. In de rubriek „soort vergunning” vermelden de lidstaten „EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen”.
3. De EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen wordt gratis verstrekt of tegen betaling van een bedrag dat niet hoger is dan de rechten en heffingen die van de eigen onderdanen worden verlangd voor de afgifte van een identiteitskaart.

Artikel 10

Intrekking van de status

1. De status van langdurig ingezetene wordt door de lidstaten ingetrokken indien:
 - a) de betrokkene gedurende twee opeenvolgende jaren niet op het grondgebied van de lidstaat verblijft. De lidstaten kunnen uitzonderingen op deze regel vaststellen voor afwezigheid die verband houdt met de vervulling van de militaire dienstplicht, beroepsmatige detachering, het volgen van een studie of het verrichten van onderzoek, een ernstige ziekte, een zwangerschap of een bevalling;
 - b) wordt vastgesteld dat de status van langdurig ingezetene op frauduleuze wijze is verkregen;
 - c) de betrokkene overeenkomstig artikel 27 de status van langdurig ingezetene verwerft in een andere lidstaat;
 - d) een uitzettingsmaatregel wordt genomen onder de voorwaarden van artikel 13.
2. Afwezigheid die verband houdt met de uitoefening van het recht van verblijf in een tweede lidstaat leidt niet tot de intrekking van de status van langdurig ingezetene.
3. De lidstaten kunnen bepalen dat een afwezigheid van meer dan twee jaar of afwezigheid om andere dan de in lid 1 bedoelde redenen, niet leidt tot de intrekking van de status.
4. Het feit dat de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen is vervallen, kan in geen geval tot intrekking van de status leiden.
5. De lidstaten verstrekken de betrokkene in plaats van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen een andere verblijfstitel indien:
 - a) de status van langdurig ingezetene wordt ingetrokken overeenkomstig lid 1, onder a) of b), of

- b) ten aanzien van de langdurig ingezetene geen uitzettingsmaatregel kan worden getroffen.

Artikel 11

Procedurele waarborgen

1. Beslissingen tot afwijzing van het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene of tot intrekking van deze status moeten naar behoren met redenen worden omkleed. Van dergelijke beslissingen wordt schriftelijk kennisgeving gedaan aan de betrokken onderdaan van een derde land. In deze kennisgeving moet worden vermeld welke beroepsmogelijkheden openstaan voor de betrokkene, en binnen welke termijn daarvan gebruik moet worden gemaakt.
2. Indien het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene wordt afgewezen, kan de betrokken onderdaan van een derde land later een nieuw verzoek indienen, indien de ontwikkeling van de persoonlijke situatie daartoe aanleiding geeft.
3. Indien het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene wordt afgewezen, of indien de status wordt ingetrokken of de verblijfsvergunning niet wordt verlengd, kan de betrokkene zich in de betrokken lidstaat tot de rechter wenden.

Artikel 12

Gelijke behandeling

1. Langdurig ingezetenen genieten op de volgende gebieden dezelfde behandeling als de eigen onderdanen:
 - a) de voorwaarden voor toegang tot werk als werknemer of zelfstandige, voorzover deze werkzaamheden, zelfs indien zij slechts voor een bepaalde gelegenheid worden verricht, geen deelname aan de uitoefening van het openbaar gezag impliceren, alsmede de arbeidsvoorwaarden, ook wat betreft salariering en ontslag;
 - b) onderwijs en beroepsopleiding, met inbegrip van uitkeringen en studiebeurzen;
 - c) erkenning van door een bevoegde instantie afgegeven diploma's, certificaten en andere titels;
 - d) sociale bescherming, met inbegrip van sociale zekerheid en gezondheidszorg;
 - e) sociale bijstand;
 - f) sociale en fiscale voordelen;
 - g) toegang tot goederen en diensten en de levering van voor het publiek beschikbare goederen en diensten, waaronder de toegang tot huisvesting;
 - h) vrijheid van vereniging, lidmaatschap en actieve betrokkenheid bij een werkgevers- of werknemersorganisatie of iedere organisatie waarvan de leden een bepaald beroep uitoefenen, met inbegrip van door dergelijke organisaties verschaft voordelen;

i) vrije toegang tot het gehele grondgebied van de betrokken lidstaat.

2. De lidstaten kunnen de aanspraak op gelijke behandeling uitbreiden tot andere dan de in lid 1 bedoelde gebieden.

Artikel 13

Bescherming tegen uitzetting

1. De lidstaten kunnen uitsluitend een beslissing tot uitzetting ten aanzien van een langdurig ingezetene nemen wanneer zijn persoonlijk gedrag een actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid vormt en een wezenlijk belang van de maatschappij hierdoor wordt geraakt.

2. Het persoonlijke gedrag van de betrokkene kan niet als voldoende ernstig worden aangemerkt wanneer de lidstaat geen strenge repressieve maatregelen neemt ten aanzien van eigen onderdanen die een soortgelijke inbreuk plegen.

3. Het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen vormt op zichzelf geen grond voor een beslissing tot uitzetting. Deze kan niet op economische gronden berusten.

4. Alvorens tot uitzetting van een langdurig ingezetene wordt besloten, dienen de lidstaten rekening te houden met de volgende elementen:

- a) de duur van het verblijf op het grondgebied;
- b) de leeftijd van de betrokkene;
- c) de gevolgen voor de betrokkene en de leden van zijn gezin;
- d) het bestaan van banden met het land van verblijf of het ontbreken van banden met het land van herkomst.

5. Wanneer een beslissing tot uitzetting is genomen, kan de langdurig ingezetene zich in de betrokken lidstaat tot de rechter wenden. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat een dergelijk beroep schorsende werking kan hebben.

6. Aan de langdurig ingezetene die niet over voldoende inkomsten beschikt, wordt rechtsbijstand verleend onder dezelfde voorwaarden als aan de eigen onderdanen van de staat waarin hij verblijft.

7. Spoedprocedures voor uitzetting zijn ten aanzien van langdurig ingezetenen niet toegestaan.

Artikel 14

Gunstiger nationale bepalingen

De lidstaten kunnen permanente verblijfstitels of verblijfstitels van onbeperkte duur afgeven onder gunstiger voorwaarden dan die welke in deze richtlijn zijn vastgesteld. Deze verblijfstitels geven geen toegang tot het recht van verblijf in de andere lidstaten zoals bepaald in hoofdstuk III van deze richtlijn.

HOOFDSTUK III

RECHT VAN VERBLIJF IN DE ANDERE LIDSTATEN

Artikel 15

Beginsel

1. Een langdurig ingezetene kan gedurende een periode van meer dan drie maanden onder de in dit hoofdstuk vastgestelde voorwaarden zijn recht van verblijf uitoefenen in een andere lidstaat dan die welke zijn status heeft toegekend.

2. Dit hoofdstuk heeft geen betrekking op het verblijf van een langdurig ingezetene op het grondgebied van de lidstaten:

- a) als werknemer die door een dienstverlener is gedetacheerd in het kader van grensoverschrijdende dienstverlening, of
- b) als verlener van grensoverschrijdende diensten.

Artikel 16

Voorwaarden

1. Voor de uitoefening van het recht van verblijf in een tweede lidstaat door een langdurig ingezetene gelden de volgende voorwaarden:

- a) een economische activiteit uitoefenen als werknemer of als zelfstandige, of
- b) een studie of beroepsopleiding volgen en beschikken over voldoende inkomsten om te voorkomen dat hij gedurende het verblijf ten laste komt van de tweede lidstaat alsmede over een ziektekostenverzekering die alle risico's in de tweede lidstaat dekt, of
- c) beschikken over voldoende inkomsten om te voorkomen dat hij gedurende het verblijf ten laste komt van de tweede lidstaat alsmede over een ziektekostenverzekering die alle risico's in de tweede lidstaat dekt.

2. De langdurig ingezetene die zijn recht van verblijf in een tweede lidstaat uitoefent als werknemer of als zelfstandige, behoudt deze hoedanigheid wanneer:

- a) hij door ziekte of door een ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt is geworden;
- b) hij werkloos is en recht heeft op werkloosheidsuitkeringen; in dit geval behoudt hij deze hoedanigheid zolang dit recht van toepassing is;
- c) hij een beroepsopleiding gaat volgen. Voor het behoud van de hoedanigheid van werknemer is een verband tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en de desbetreffende opleiding vereist, tenzij de betrokkene onvrijwillig werkloos is geworden.

*Artikel 17***Controle op de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht**

1. De langdurig ingezetene vraagt uiterlijk drie maanden na aankomst op het grondgebied van de tweede lidstaat een verblijfsvergunning aan bij de bevoegde autoriteiten van deze lidstaat.

2. Om na te gaan of aan de in artikel 16, lid 1, onder a), vermelde voorwaarden is voldaan, kan de tweede lidstaat de betrokkene vragen samen met zijn aanvraag de volgende documenten over te leggen:

- a) zijn verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen en een identiteitsbewijs, en
- b) het bewijs dat hij beschikt over een arbeidsovereenkomst of een door de werkgever verstrekte verklaring van indiensteming of tewerkstelling of het bewijs dat hij als zelfstandige een economische activiteit uitoefent of dat hij beschikt over de nodige inkomsten om als zelfstandige een economische activiteit te gaan uitoefenen, alsmede een gedetailleerde beschrijving van deze activiteit.

3. Om na te gaan of aan de in artikel 16, lid 1, onder b), vermelde voorwaarden is voldaan, kan de tweede lidstaat de betrokkene vragen samen met zijn aanvraag de volgende documenten over te leggen:

- a) zijn verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen en een identiteitsbewijs,
- b) het bewijs dat hij is ingeschreven bij een erkende instelling om een studie of een beroepsopleiding te volgen, en
- c) het bewijs dat hij over voldoende inkomsten beschikt en over een ziektekostenverzekering die alle risico's in de tweede lidstaat dekt.

4. Om na te gaan of aan de in artikel 16, lid 1, onder c), vermelde voorwaarden is voldaan, kan de tweede lidstaat de betrokkene vragen samen met zijn aanvraag de volgende documenten over te leggen:

- a) zijn verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen en een identiteitsbewijs, en
- b) het bewijs dat hij over voldoende inkomsten beschikt en over een ziektekostenverzekering die alle risico's in de tweede lidstaat dekt.

*Artikel 18***Gezinsleden**

1. De leden van het gezin, zoals reeds gevormd in de eerste lidstaat, hebben het recht de langdurig ingezetene die zijn recht van verblijf uitoefent in de tweede lidstaat, te vergezellen of zich bij hem te voegen. Uiterlijk drie maanden na aankomst op

het grondgebied van de tweede lidstaat moeten de gezinsleden bij de bevoegde autoriteiten van deze lidstaat een aanvraag voor een verblijfstitel indienen.

2. De tweede lidstaat kan een gezinslid van een langdurig ingezetene vragen om samen met de aanvraag de volgende documenten over te leggen:

- a) zijn verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen of een andere verblijfstitel en een identiteitsbewijs,
- b) het bewijs dat hij als gezinslid van een langdurig ingezetene in de eerste lidstaat heeft verbleven, en
- c) het bewijs dat hij, of de langdurig ingezetene voor hem, over voldoende inkomsten beschikt en over een ziektekostenverzekering die alle risico's in de tweede lidstaat dekt.

3. Wanneer het gezin nog niet was gevormd in de eerste lidstaat, zijn de bepalingen van Richtlijn .../EG [inzake het recht op gezinshereniging] van toepassing.

*Artikel 19***Openbare orde en binnenlandse veiligheid**

1. De lidstaten kunnen weigeren een verblijfstitel toe te kennen aan de langdurig ingezetene of aan zijn gezinsleden indien het persoonlijke gedrag van de betrokkene een actuele bedreiging voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid vormt.

2. Het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen vormt op zichzelf geen grond voor de in lid 1 bedoelde weigering. Deze kan niet op economische gronden berusten.

*Artikel 20***Volksgezondheid**

1. De enige ziekten of gebreken uit hoofde waarvan de binnenkomst of het recht van verblijf op het grondgebied van een lidstaat kan worden geweigerd, zijn de in Gezondheidsvoorschrift nr. 2 van de Wereldgezondheidsorganisatie van 25 mei 1951 vermelde ziekten die quarantainemaatregelen noodzakelijk maken alsmede andere besmettelijke, door infectie of parasieten teweeggebrachte ziekten, voor zover zij in het ontvangende land onder beschermende bepalingen ten aanzien van de eigen onderdanen vallen. De lidstaten mogen geen nieuwe strengere bepalingen of praktijk invoeren.

2. Het enkele feit dat ziekten of gebreken na afgifte van de eerste verblijfstitel zijn ontstaan, kan geen grond zijn voor weigering van verlenging van de verblijfstitel of voor uitzetting.

3. Een lidstaat kan de onder deze richtlijn vallende personen aan een kosteloos medisch onderzoek onderwerpen, zodat kan worden aangetoond dat zij niet aan een van de in lid 1 vermelde ziekten lijden. Een dergelijk onderzoek mag niet systematisch worden verricht.

Artikel 21

Onderzoek van de aanvraag en afgifte van de verblijfstitel

1. De bevoegde nationale autoriteiten onderzoeken de aanvraag binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag. Indien de aanvraag niet vergezeld gaat van de in artikel 17, leden 2, 3 en 4, en artikel 18, lid 2, genoemde bewijsstukken, stellen de bevoegde nationale autoriteiten de betrokken onderdaan van een derde land hiervan in kennis en wordt hem een extra termijn verleend. De termijn van drie maanden wordt in dit geval opgeschort en begint weer te lopen op het moment dat de ontbrekende bewijsstukken worden ingediend.

2. Indien aan de in de artikelen 16 en 18, lid 1, gestelde voorwaarden is voldaan en onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 19 en 20 betreffende de openbare orde, de binnenlandse veiligheid en de volksgezondheid verstrekt de tweede lidstaat aan de langdurig ingezetene een verblijfstitel die kan worden verlengd. De geldigheidsduur van deze verblijfstitel stemt overeen met de verwachte duur van het verblijf. De langdurig ingezetene moet de lidstaat die hem de status van langdurig ingezetene heeft toegekend, hiervan in kennis stellen.

3. De tweede lidstaat verstrekt aan de gezinsleden van de langdurig ingezetene een verblijfstitel die kan worden verlengd en die dezelfde geldigheidsduur heeft als die welke hij aan de langdurig ingezetene heeft verstrekt.

4. De verblijfstitel wordt gratis verstrekt of tegen betaling van een bedrag dat niet hoger is dan de rechten en heffingen die van de eigen onderdanen worden verlangd voor de afgifte van een identiteitskaart.

Artikel 22

Procedurele waarborgen

1. Beslissingen tot afwijzing van een verzoek om een verblijfstitel moeten met redenen worden omkleed. Van dergelijke beslissingen wordt schriftelijk kennisgeving gedaan aan de betrokken onderdaan van een derde land. In deze kennisgeving moet ook worden vermeld welke beroepsmogelijkheden openstaan voor de betrokkene, en binnen welke termijn daarvan gebruik moet worden gemaakt.

2. Wanneer de verblijfstitel wordt geweigerd, niet wordt verlengd of wordt ingetrokken, kan de betrokkene zich in de betrokken lidstaat tot de rechter wenden.

Artikel 23

Behoud van de status in de eerste lidstaat

1. De langdurig ingezetene die gebruik maakt van zijn recht van verblijf in de tweede lidstaat, behoudt zijn status van langdurig ingezetene in de eerste lidstaat zolang hij deze nog niet in de tweede lidstaat heeft verkregen.

2. Gezinsleden van een langdurig ingezetene die gebruik maakt van zijn recht van verblijf welke zelf geen langdurig ingezetenen zijn, behouden de verblijfstitel die zij in de eerste lidstaat hadden verkregen totdat deze vervalst.

3. Indien de gezinsleden nog niet de in artikel 13 van Richtlijn .../.../EG [inzake het recht op gezinshereniging] bedoelde zelfstandige verblijfstitel hebben verworven, telt de duur van hun legaal verblijf in de tweede lidstaat mee voor de verwerving van de zelfstandige verblijfstitel in de eerste lidstaat.

Artikel 24

Rechten in de tweede lidstaat

1. Zodra de langdurig ingezetene de in artikel 21 bedoelde verblijfstitel in de tweede lidstaat heeft verkregen, komt hij in deze lidstaat in aanmerking voor de in artikel 12 genoemde rechten, met uitzondering van sociale bijstand en beurzen voor levensonderhoud ten behoeve van studenten.

2. Zodra zij de in artikel 21 bedoelde verblijfstitel in de tweede lidstaat hebben verkregen, komen de gezinsleden van de langdurig ingezetene in deze lidstaat in aanmerking voor de in artikel 12, leden 1 en 2, van Richtlijn .../.../EG [inzake het recht op gezinshereniging] bedoelde rechten.

Artikel 25

Intrekking van de verblijfstitel

1. De tweede lidstaat kan gedurende een overgangperiode van vijf jaar een beslissing tot uitzetting nemen ten aanzien van de langdurig ingezetene en/of zijn gezinsleden:

- a) om redenen die verband houden met de openbare orde en de binnenlandse veiligheid, zoals bepaald in artikel 19;
- b) wanneer niet meer aan de voorwaarden van de artikelen 16 en 18 wordt voldaan.

2. De beslissing tot uitzetting mag niet gepaard gaan met een permanent verblijfsverbod.

Artikel 26

Terugnameverplichting

1. Ingeval de verblijfstitel door de tweede lidstaat wordt ingetrokken neemt de eerste lidstaat de langdurig ingezetene en zijn gezinsleden onmiddellijk terug.

2. De in lid 1 bedoelde terugnameverplichting geldt tevens wanneer:

- a) de geldigheidsduur van de EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetenen is verstreken;
- b) de geldigheidsduur van de verblijfstitel van de gezinsleden is verstreken.

*Artikel 27***Verwerving van de status van langdurig ingezetene in de tweede lidstaat**

1. Na een legaal verblijf van vijf jaar op het grondgebied van de tweede lidstaat kan de langdurig ingezetene die aldaar gebruik heeft gemaakt van zijn recht van verblijf, bij de bevoegde autoriteiten van die lidstaat een verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene indienen.

2. De tweede lidstaat kent aan de langdurig ingezetene de in artikel 8 bedoelde status toe, mits de bepalingen van de artikelen 6 en 7 in acht zijn genomen. De tweede lidstaat deelt zijn beslissing mede aan de eerste lidstaat, die de status van de betrokkene intrekt.

3. Op de indiening en het onderzoek van het verzoek om toekenning van de status van langdurig ingezetene in de tweede lidstaat is de procedure van artikel 8 van toepassing. Op de afgifte van de verblijfsvergunning zijn de bepalingen van artikel 9 van toepassing. Wanneer het verzoek wordt afgewezen gelden de in artikel 11 genoemde procedurele waarborgen.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN*Artikel 28***Sancties**

De lidstaten stellen het stelsel van sancties, van toepassing op overtredingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, vast en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de toepassing van deze sancties te garanderen. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 30 genoemde datum in kennis van de desbetreffende bepalingen en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

*Artikel 29***Verslag**

De Commissie dient uiterlijk op 31 december 2005 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor.

*Artikel 30***Omzetting in nationaal recht**

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

*Artikel 31***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

*Artikel 32***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.